

Sygn. akt X Ga 569/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Majchrzak

Sędziowie: SSO Ryszard Trzebny

del. SSR Agnieszka Staszak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Wawrzyniak

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014 r., w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa H. S.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 8 sierpnia 2014 r. sygn. akt V GC 351/14/2

1. oddała apelację,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

/-/ R. T. /-/ P. M. /-/ A. S.

Sygn. akt X Ga 569/14

UZASADNIENIE

Powód H. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Hurtownia (...) wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A w S. kwoty 9.386,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 1.09.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu żądania pozwu podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł umowę ubezpieczenia autocasco (...) na okres od 27.12.2012 r. do 26.12.2013 r. potwierdzoną polisą nr (...). Powodowi został wydany także dokument Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...). W związku ze spowodowaniem kolizji drogowej powód uszkodził przednią część samochodu, jednakże w chwili uszkodzenia nie posiadał ważnego przeglądu technicznego. Zdaniem powoda nie miało to jednak znaczenia dla zdarzenia wywołanego przez powoda. Poszkodowany naprawił uszkodzony pojazd, jednak ubezpieczyciel odmówił mu wypłacenia odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powoda, gdyż powód cedował prawa z umowy ubezpieczenia na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.. Dodatkowo pozwana wskazała, iż powód nie udowodnił, że nie zostały mu przedłożone obowiązujące OWU, a wysokość żądania zasądzenia kwoty 9.383,62 zł uznała za zawyżoną.

Wyrokiem z 8 sierpnia 2014r., Sąd Rejonowy powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.217zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wydanie wyroku poprzedzone zostało następującymi ustaleniami faktycznymi i rozważaniami prawnymi;

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 20 grudnia 2012 r. zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia Autocasco (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od 27 grudnia 2012 r. do dnia 26 grudnia 2013 r. na rzecz powoda. Umowa została potwierdzona polisą numer (...).

W dniu 11 czerwca 2013 r. kierowca powoda spowodował kolizję drogową, wskutek czego przedmiotowy pojazd uległ uszkodzeniu. W chwili uszkodzenia przedmiotowy pojazd nie miał ważnego przeglądu technicznego. Naprawa uszkodzonego pojazdu nastąpiła w serwisie (...) w (...) Sp. z o.o., gdzie wystawiono także fakturę VAT. W związku z brakiem ważnego badania technicznego pojazdu strona pozwana odmówiła M. (...) w (...) Sp. z o.o. wypłaty odszkodowania.

Pozwana spółka odmówiła wypłaty odszkodowania powodowi.(pismo k.31 akt).

Jak wynika z polisy prawa z umowy ubezpieczenia zostały scedowane przez powoda na rzecz ubezpieczającego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., (karta 13 akt, bezsporne), zatem powód nie ma legitymacji czynnej w procesie.

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów urzędowych w postaci odpisu aktualnego z Krajowego Rejestru Sądowego pozwanego (k. 48-51), wypisu z (...) powoda (k. 12) oraz na podstawie dokumentów prywatnych w postaci: polisy (k. 13), potwierdzenia zapłaty (k. 14), wydruk z Sądu Ochrony konkurencji i Konsumentów (k. 15), ogólnych warunków ubezpieczenia (...) Mechanicznych od Utarty Zniszczenia lub Uszkodzenia należących do Klientów Indywidualnych (k. 16-23), kserokopii dowodu rejestracyjnego (k. 24-25), protokołu szkody (k. 26), faktury VAT (k. 27-28), pisma (...) Sp. z o.o. (k. 29), dowód zapłaty (k. 30), pism pozwanego (k. 31, 34-35), pism powoda (k. 32-33, 36-38), ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty zniszczenia lub uszkodzenia oraz kosztów udzielenia natychmiastowej pomocy (k. 52-57) W ocenie Sądu Rejonowego powołane wyżej dokumenty mogły stanowić podstawę ustalonego w sprawie stanu faktycznego, bowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a okoliczności w nich stwierdzone stanowiły dobrą podstawę ustalenia prawdy w procesie. Sąd nie znalazł nadto podstaw, by z urzędu kwestionować wiarygodność powyższych dokumentów.

Na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy oddalił wnioski dowodowe powoda, gdyż były to dowody spóźnione. Powód powołał wnioski dowodowe na okoliczności związane z przyczyną kolizji i zakresu napraw uszkodzonego pojazdu. Zaznaczył, iż powód dopiero na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2014 r., przedłożył nowe dokumenty .Dokumenty te powód posiadał już wcześniej i nie złożył ich przy pozwie oraz nie doręczył ich odpisów stronie przeciwnej mimo, iż powód stanowisko stron pozwanej znał z odpowiedzi na pozew doręczonej pełnomocnikowi już w maju 2014roku. W związku z powyższym Sąd pominął dokumenty przedłożone przez powoda na rozprawie w dniu 08.08.2014 r. na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. Zgodnie z treścią powołanego wyżej przepisu sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Powód winien ustosunkować się do podniesionego zarzutu braku legitymacji materialnej bezzwłocznie po otrzymaniu odpowiedzi na pozew, czego jednakże nie uczynił.

Sąd I instancji wskazał, iż stosownie do treści art. 808 k.c. ubezpieczający może zawrzeć umowę ubezpieczenia na cudzy rachunek. Ubezpieczony może nie być imiennie wskazany w umowie, chyba że jest to konieczne

do określenia przedmiotu ubezpieczenia. Roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu. Zarzut mający wpływ na odpowiedzialność ubezpieczyciela może on podnieść również przeciwko ubezpieczonemu. Ubezpieczony jest uprawniony do żądania należnego świadczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela, chyba że strony uzgodniły inaczej; jednakże uzgodnienie takie nie może zostać dokonane, jeżeli wypadek już zaszedł.

Jak wynika z akt sprawy, (...) Bank (...) S.A. jako ubezpieczający zawarł skuteczną umowę ubezpieczenia autocasco (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od 27 grudnia 2012 r. do dnia 26 grudnia 2013 r. na rzecz powoda. Umowa została potwierdzona polisą numer (...). Stroną ubezpieczoną w niniejszej umowie był powód H. S.. Zgodnie z przepisami art. 808 k.c. miał on prawo do żądania należnego świadczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Jednakże jak wynika wprost z dołączonej do pozwu polisy numer (...) wszelkie prawa z umowy ubezpieczenia zostały przez powoda scedowane na rzecz ubezpieczającego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

Legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie, to znaczy, że osoba lub przedsiębiorstwo może występować w roli powoda lub pozwanego. Problem legitymacji procesowej występuje w każdym postępowaniu, ale przede wszystkim odgrywa on szczególnie istotną rolę w procesie cywilnym, na którego tle to pojęcie się zrodziło i wykształciło. Rozróżniana jest legitymacja procesowa czynna i bierna. Pierwsza dotyczy strony powodowej i oznacza uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu, druga dotyczy strony pozwanej i uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego.

Legitymacja materialna oznacza posiadanie przez dany podmiot prawa podmiotowego lub interesu prawnego mogącego podlegać ochronie na drodze sądowej. Natomiast legitymacja formalna oznacza uprawnienie do wytoczenia powództwa i popierania go w celu uzyskania ochrony praw podmiotowych własnych lub cudzych. Najczęściej legitymacja materialna i procesowa pokrywają się, ponieważ z reguły każdy podmiot może domagać się we własnym imieniu i na swoją rzecz ochrony swego prawa przed właściwym organem. W niektórych jednak przypadkach legitymacja procesowa zostaje, zwykle przejściowo, cofnięta podmiotowi, któremu służy legitymacja materialna.

Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy. Brak legitymacji procesowej zarówno czynnej jak i biernej prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo.

W ocenie Sądu Rejonowego powód H. S. nie posiadał legitymacji materialnej do występowania w sprawie jako strona powodowa, gdyż nie udowodnił żadnym dokumentem, iż prawa z zawartej umowy ubezpieczenia zostały zwrotnie scedowane na powoda przez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

Co do zasady umowa przelewu może być zawarta w dowolnej formie. Przelew może być skutecznie dokonany ustnie, a nawet w sposób dorozumiany (per facta concludentia). Zasada ta doznaje ograniczeń wynikających z art. 76, 511 i 890 § 1 k.c. Według art. 511 k.c. umowa przelewu wierzytelności powinna być dokonana w formie pisemnej dla celów dowodowych (forma adprobationem), jeżeli wierzytelność została stwierdzona pismem.

W niniejszej sprawie powód jednakże nie wykazał w żaden sposób, ani pisemny ani w sposób dorozumiany - aby roszczenie wynikające z zawartej umowy autocasco zostało zwrotnie przelane na powoda. Podkreślić należy, iż powód w ogóle nie odniósł się do zarzutu zgłoszonego przez stronę pozwaną tj. braku legitymacji procesowej materialnej powoda jak i nie zaprzeczył skutecznie aby umowa cesji dokonana na (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. była w jakikolwiek sposób nieważna.

Biorąc pod uwagę podwyższą Sąd Rejonowy oddalił powództwo, o kosztach procesu orzekając w oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu pozwanego w niniejszej sprawie składają się kwota 1.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego zasądzona na podstawie § 6 pkt 4 Rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U. z 2012r., Nr 461 ze zm.), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej za udzielone w niniejszej sprawie pełnomocnictwo.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając mu:

1/ naruszenie przepisów postępowania art.217§2 kpc w związku z art.207§ 2 i 3 i 6 kpc przez ich błędne zastosowanie- polegające na odrzuceniu wniosku dowodowego powoda na I posiedzeniu - wobec nie zobowiązania powoda do wcześniejszego zajęcia stanowiska (przed terminem I posiedzenia) i nie nałożenia rygoru pominięcia dowodów.

2/ naruszenie przepisów postępowania art. 217§1 i 2 kpc przez jego interpretację rozszerzającą co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegało na twierdzeniu sądu I instancji, iż powód ma obowiązek „bezzwłocznego” odniesienia się do zarzutu braku legitymacji czynnej po otrzymaniu odpowiedzi na pozew, przy czym Sąd Rejonowy zapewne oparł się na zasadach art.6 kpc- pomijając jednak okoliczność, iż owa dyrektywa „bez zwłoki” nie została przepisem sprecyzowana , rozpoznanie sprawy nie doznałoby żadnej zwłoki, nieobecność pozwanej nie tamowała rozpoznania sprawy ,a powód w pierwszej czynności I posiedzenia odniósł się do zarzutu pozwanej, a jak wynika z materiału dowodowego - pozwana zaś nie kwestionowała przed ani w toku procesu - cesji zwrotnej na rzecz powoda.

3/sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią materiału dowodowego - treścią protokołu rozprawy, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku -co znalazło wyraz w twierdzeniach uzasadnienia zaskarżanego wyroku iż „ powód w ogóle nie odniósł się do zarzutu... braku legitymacji procesowej materialnej” .

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł:

1/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji,

2/ orzeczenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i zastępstwa wg. norm.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, iż odpowiedź na pozew powód otrzymał bezpośrednio od pozwanej, a Sąd Rejonowy nie nałożył na powoda rygoru pominięcia twierdzeń i dowodów o ile nie zostaną złożone/podniesione w określonym terminie - powiadamiając jedynie o terminie pierwszego posiedzenia . W takiej sytuacji powód miał prawo uznać, że odniesienie się do zarzutów pozwanej na I posiedzeniu nie będzie skutkowało oceną twierdzeń jako „spóźnione”.

Powód zaoferował dowody w postaci dokumentów rozliczenia kredytu i wykreślenia zastawu rejestrowego na tymże samochodzie ciężarowym. Dokumenty te stanowiły - w połączeniu z treścią dowodowej korespondencji przedprocesowej pozwanej z powodem (gdzie pozwana praw powoda nie kwestionuje, a odmawia wypłaty odszkodowania z innych przyczyn) -dorozumiane wykazanie zwrotnego przelewu (per facta concludentia). Pozwana w żaden sposób przed procesem nie kwestionowała praw powoda jako strony uprawnionej z przedmiotowej polisy - a do takiego zarzutu w toku procesu - powód odniósł się na I posiedzeniu . Wbrew sugestii sądu I instancji, powód w dniu 08.08.2014 nie przedstawił dowodów i wniosków „na okoliczności związane z przyczyną kolizji i zakresu napraw uszkodzonego pojazdu” ale wnioski będące odpowiedzią na zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda. Wyrok sądu I instancji oznacza, iż w sytuacji według oceny Sądu Rejonowego, pozwana pomimo swojego obowiązku odszkodowawczego - może uchylić się od tego obowiązku . Takie rozstrzygnięcie sądu I instancji - przedkładając stronę formalną postępowania - stoi w sprzeczności z zasadami art.5 i 7 kc. Nie kwestionując prawa sądu I instancji do oceny materiału dowodowego-zaskarżony wyrok zapadł z pominięciem oddalonych wniosków dowodowych powoda - będących odpowiedzią na zarzut pozwanej - zgłoszony dopiero w odpowiedzi na pozew- co zdaniem apelującego narusza prawo powoda określone w art.217§1 kpc.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej i o zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wbrew jej wywodom, zaskarżony wyrok jest trafny i nie ma podstaw do jego podważenia. Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, jako znajdujące oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym ocenionym w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 kpc, a nadto podziela dokonaną przez ten sąd ocenę prawną.

Tytułem wstępu należy zauważyć, że legitymacja procesowa jest szczególnym uprawnieniem wynikającym z określonej sytuacji materialnoprawnej i oznacza, że dany podmiot jest uprawniony, czyli legitymowany do występowania w charakterze strony w konkretnym procesie w stosunku do jego przedmiotu. Dany podmiot zatem, aby móc wystąpić w danym procesie w charakterze strony, musi być podmiotem do tego właściwym, tzn. musi posiadać szczególną kwalifikację pozwalającą na wystąpienie z danym powództwem właśnie przez niego. Aby zatem ochrona prawna w drodze konkretyzacji norm prawa materialnego mogła być przez sąd udzielona, musi ona być żądana na rzecz osoby, której służy dane uprawnienie materialne wobec innej osoby, a nadto z żądaniem udzielenia tej ochrony musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Sprawa dotycząca określonego stosunku prawnego nie może być zatem wszczęta przez jakikolwiek podmiot, lecz jedynie przez podmiot określony, któremu służy do tego uprawnienie. O istnieniu czy braku legitymacji procesowej decyduje prawo materialne na podstawie podanego w pozwie stanu faktycznego.

W przypadku powoda, który wytoczył powództwo w stosunku do pozwanej z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco, legitymacja procesowa czynna nie przysługuje, gdyż jak wynika z ustalonego przez sąd I instancji stanu faktycznego, nie doszło do konkretyzacji normy wynikającej z tejże podstawy. Powód nie wykazał bowiem by doszło do przelewu wierzytelności wskazanych w pozwie, a przysługujących (...) Bank (...) S.A. w W. wobec pozwanej, zatem nie przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia tych wierzytelności. Brak natomiast legitymacji procesowej powoda prowadzi do oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa stanowi merytoryczną przesłankę postępowania cywilnego i z tego też względu podlega badaniu sądu. Wobec konstatacji zaś, że legitymacja procesowa nie występuje, sąd nie może wydać rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Podkreślić również należy, że okoliczności na jakich opiera się legitymacja procesowa stron winny być w danej sprawie udowodnione, tak by sąd mógł dokonać na tej podstawie ustaleń faktycznych.

Stosownie do treści art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Nadto, zgodnie z art. 509 § 2 kc, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z powyższego unormowania wynika zatem, że przelew jest umową, mocą której wierzyciel przenosi wierzytelność, czyli swoje prawo podmiotowe do żądania od dłużnika określonego świadczenia, na osobę trzecią, a tym samym, spodziewanym rezultatem zawarcia takiej umowy będzie utrata wierzytelności przez cedenta i uzyskanie jej przez cesjonariusza. Oznacza to, że w wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Nie powoduje to jednak zmiany tego stosunku, lecz jedynie zmianę uczestniczącą w nim po stronie wierzyciela osoby. Natomiast zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Opierając się na tej regule przyjąć należy, że powód powinien udowodnić fakty, z których wywodzi dochodzone roszczenie, a pozwana fakty uzasadniające jej zarzuty przeciwko roszczeniu powoda. Rozkład ciężaru dowodów ma w postępowaniu cywilnym znaczenie wówczas, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione. Wówczas konsekwencje procesowe tego ponosi strona, na której dowód spoczywał.

Słusznie w świetle powyższych rozważań Sąd Rejonowy wskazał, że powód nie wykazał, skąd czerpie uprawnienie do występowania z roszczeniem wobec pozwanej. Większość zarzutów apelacji sprowadza się do podważenia decyzji sądu I instancji o pominięciu dowodów z dokumentów przedłożonych przez pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2014 r., które to dowody w ocenie powoda dowodzą istnienia po jego stronie legitymacji procesowej. Zauważyć jednak należy, że obecny w tym dniu na rozprawie pełnomocnik powoda, nie zgłosił zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc co do powyższej decyzji procesowej sądu, przez co strona powodowa utraciła uprawnienie do kwestionowania postanowień sądu I instancji w tym przedmiocie. Przepis ten stanowi bowiem, że strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom

postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy. Zarzuty podnoszone przez powoda w apelacji nie mogły zatem odnieść pożądanego przezeń skutku. W konsekwencji, uznać należało, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność dokonania zwrotnej cesji wierzytelności.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy stwierdził brak legitymacji czynnej po stronie powoda do występowania w niniejszym sporze. Powód nie wykazał bowiem okoliczności zwrotnego przeniesienia wierzytelności na swoją rzecz. Uznać zatem należy, że nie był uprawniony do dochodzenia roszczeń z tego tytułu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania w instancji odwoławczej orzeczono, stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163 poz. 1349).

R. T. P. M. A. S.